

отъ голѣмы-те онія градове, кой-то въ околны-те полѣны приличаше на ехтенѣ съ волните (талазы-те) що ся чунятъ по крайморіе-то. Казувахъ въ себѣ си: Гдѣ-то на разны состоянія ченовѣцы са есобрени и полагають въ общо своята промышленность, свои-те богатства и придобытоцы, ꙗко тамо трѣба да е наистина жилище на удоволствіе и доброживѣніе. Но ако не имамъ дозволеніе да приближа денемъ въ градъ, то кой мя забраня нощемъ? Животно-то мышката, коя-то ся гони отъ толко непріатели, ходи и доходи каде-то желае, като ся помага отъ темнота-та, и отъ хижата на сиромаха преминува въ царскы-те палаты. Ако за негово пренитаніе е доволна свѣтлость-та на звѣзды-те защо азъ да имамъ потреба отъ солнечна-та? Тія, като ся размышлявахъ околъ градъ Делхи, поллучихъ толко дерзость, щото съ ноць-та влезохъ презъ порты-те Лахорійскы. Преминахъ първо пространна и пустыва улица изображена отъ двете страны отъ домове що иматъ отъ-предъ кіошкове подобны на сводове (Кемеры), подъ кон-то бѣха торговскы продовалници.

Отъ разстояніе на разстояніе срещвахъ големы окрестны обиталища затворены, и широ-